

ELSNER

STRING QUARTETS, OP. 8 NOS. 1-3

ELSNER ENSEMBLE

Andrzej KRAWIEC violin Beata WOŁCZYK violin
Dariusz WOŁCZYK viola Mirosław MAKOWSKI cello

© **DUX RECORDING PRODUCERS, DUX 1611, 2026**

NAGRANIE ZREALIZOWANO W SALI KONCERTOWEJ FILHARMONII OPOLSKIEJ IM. JÓZEFA ELSNERA W OPOLU 18-22 SIERPNIĄ 2019 ROKU
RECORDED AT THE JÓZEF ELSNER OPOLE PHILHARMONIC CONCERT HALL IN OPOLE, 18-22 AUGUST 2019

MAŁGORZATA POLAŃSKA, ANNA NOWAK REŻYSERIA NAGRANIA | RECORDING SUPERVISION & SOUND ENGINEERING

ANNA NOWAK KONSULTACJA MUZYCZNA | MUSIC CONSULTATION

IGOR SZYMAŃSKI MONTAŻ, MASTERING | EDITING, MASTERING

RAFAŁ DYMERSKI PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD | GRAPHIC DESIGN AND PAGE LAYOUT

MARCIN TARGOŃSKI REDAKCJA | EDITOR

DUX RECORDING PRODUCERS

2 MORSKIE OKO STREET, 02-511 WARSAW, POLAND | WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL

JÓZEF ELSNER (1769–1854)
KWARTETY SMYCZKOWE OP. 8 NR 1–3
STRING QUARTETS, OP. 8 NOS. 1–3

ELSNER ENSEMBLE

Andrzej **KRAWIEC** skrzypce | violin

Beata **WOŁCZYK** skrzypce | violin

Dariusz **WOŁCZYK** altówka | viola

Mirosław **MAKOWSKI** wiolonczela | cello

JÓZEF ELSNER

litografia wg rysunku Maksymiliana Fajansa | Lithograph after a drawing by Maksymilian Fajans, po | after 1853

„Mein Söhnchen, in Polen ist nichts zu holen” – zwykł mawiać w dzieciństwie Józefowi Elsnerowi jego ojciec. „Nic ciekawego w Polsce nie znajdziesz”, powtarzał zapewne nieraz, podobnie jak wielu innych niemieckich Ślązaków. Cóż z tego jednak, gdy życie dyktuje swoje scenariusze i „polski los” okazał się dla Elsnera wypełnieniem jego artystycznej drogi, dzięki której na trwałe zapisał się w pamięci słuchaczy i w podręcznikach historii muzyki...

Józef Elsner (1769–1854) urodził się w Grodowie na Śląsku Opolskim. Już od dziecka przejawiał talent do gry i kompozycji: śpiewał i grał we wrocławskim chórze i kapeli klasztornej, a potem także w chórze wrocławskiej Opery i orkiestrze teatralnej. Obdarzony pięknym głosem z powodzeniem mógł planować karierę śpiewaczą, jednak dość długo traktował muzykę jako zajęcie dodatkowe, wybrawszy jako wymarzony zawód bycie lekarzem. Lata studiów medycznych okazały się jednak porażką – z przyczyn zdrowotnych Elsner musiał przerwać naukę, powrócić z wiedeńskiego stypendium i na nowo przemyśleć swoje życie. Wybrał muzykę i udał się do Brna, gdzie pełnił funkcję skrzypka w orkiestrze teatralnej.

Prawdziwie rewolucyjną zmianę przyniósł jednak rok 1792, gdy po przenosinach do Lwowa Elsner objął stanowisko kapelmistrza orkiestry teatralnej. Wkrótce poznał Wojciecha Bogusławskiego, który od 1795 roku pełnił funkcję dyrektora teatru, i nawiązał z nim ścisłą współpracę

artystyczną. To właśnie wtedy nastąpił w jego życiu szczególny przełom: Elsner zweryfikował niektóre z nauk wpajanych mu w rodzinnym domu, a także własną wcześniejszą niechęć do języka polskiego. Zaczął tworzyć opery do polskich librett, a także intensywnie badać polską muzykę ludową, której wątki chętnie wplatał w swoje utwory z tego okresu.

Kolejnym ważnym momentem w życiu Elsnera była przeprowadzka do Warszawy na stanowisko kierownika Opery przy Teatrze Narodowym. Jego działalność artystyczna z tamtego okresu jest imponująca: komponował zarówno opery, jak i dzieła symfoniczne, kameralne i solowe. Niezwykle bogato reprezentowana jest twórczość wokalna Elsnera, który sam był doskonałym śpiewakiem: komponował nie tylko opery, lecz także utwory chóralne (w większości religijne) z towarzyszeniem rozmaitych składów instrumentalnych, a także niezwykle popularne w tym czasie pieśni na głos i fortepian. Z językiem polskim nie miał już problemów, władał nim biegle i – co istotne – komponował muzykę do polskich tekstów. Imponująca jest również działalność Elsnera na polu organizacji życia muzycznego i kulturalnego Warszawy, a także jego kariera pedagogiczna. Tu ujawnia się swoisty paradoks: nazwisko Elsnera pojawia się dziś najczęściej nie tyle w kontekście jego dzieł, ile jako utalentowanego nauczyciela jednego z największych kompozytorów w historii – Fryderyka Chopina. Swoją słynną lapidarną diagnozą

(„szczególna zdolność, geniusz muzyczny”), postawioną w momencie, gdy młody Chopin dopiero rozpoczynał kompozytorską karierę, Elsner udowodnił własną klasę artysty i nauczyciela.

Kto wie, co tak naprawdę zawdzięczał mu Chopin – ile w jego twórczości pozostaje nie tyle bezpośredniej inspiracji muzyką Elsnera, ile wrażliwości, odwagi w podejmowaniu nowych, trudnych tematów, fascynacji ludowym brzmieniem i przekraczania granic? Twórczość kameralna Elsnera szczególnie zasługuje na przypomnienie – nie jest bowiem wykonywana dostatecznie często, a z pewnością nie tak często, jak na to zasługuje.

Agnieszka Jeź

Trzy kwartety op. 8 Józefa Elsnera stanowią jedno z najistotniejszych świadectw rozwoju jego stylu kameralnego i zarazem ważny etap w historii polskiej muzyki przełomu XVIII i XIX wieku. Dzieła powstały około 1796 roku, gdy Elsner przebywał we Lwowie, jednak na niniejszej płycie zarejestrowana została zrewidowana ich wersja, wydana w 1806 roku i zadedykowana Antoniemu Bundesmannowi. Każdy z kwartetów różni się układem formalnym, co dowodzi, że Elsner nie traktował cyklu op. 8 schematycznie, świadomie

eksperymentując w zakresie autonomicznego kształtowania architektoniki formalnej każdego utworu. Choć kompozytor wyraźnie inspirował się twórczością klasyków wiedeńskich (zwłaszcza Wolfganga Amadeusza Mozarta), oryginalne traktowanie ich formy świadczy o jego inwencji.

I Kwartet C-dur składa się z dwóch części. *Allegro moderato* to dość swobodne allegro sonatowe, którego podstawę architektoniczną stanowi śpiewny, pogodny temat. Przetworzenie niespodziewanie nabiera dramaturgii, na co znaczący wpływ ma odmienny typ narracji oraz zmiana tonacji na c-moll. W repryzie i krótkiej codzie powraca nastrój śpiewnej radości. Druga część stanowi typowy przykład klasycznych wariacji. Tu Elsner już nie eksperymentuje, poddając prosty temat artykulacyjno-fakturalnym opracowaniom.

II Kwartet Es-dur składa się z trzech części, jednak warto zaznaczyć, że pierwsza z nich, utrzymana w żywym tempie i formie allegro sonatowego, zostaje poprzedzona krótką, kantylenową introdukcją (*Adagio*). Zasadnicze *Allegro* nacechowane jest motoryką i energetyką, obecną aż do końca. W kolejnej części, *Andantino*, dominuje tagodność i melancholia, jednak środkowy odcinek odznacza się większą gwałtownością i dramaturgią – to zabieg często spotykany w mozartowskich arcydziełach. Finałowe *Allegretto* jest stylizacją krakowiaka, którego śpiewny temat determinuje kształt całej narracji. Utwór kończy utrzymana w nieco szybszym tempie,

wirtuozowska *coda*, pozwalająca instrumentalistom na więcej spontaniczności i szaleństwa.

III Kwartet d-moll, pod względem zastosowanych środków formalnych i fakturalnych, jest najbardziej rozbudowany. Część pierwsza, *Allegro*, utrzymana w dramatycznym, nieco posępnym charakterze, pełna jest odcinków o zmiennej fakturze, przybliżającej utwór do estetyki Beethowskiej. *Andantino*, w porównaniu z analogiczną częścią w *II Kwartecie*, cechuje nieporównywalnie większe bogactwo motywiczne i artykulacyjne. Co więcej, kompozytor, chcąc uatrakcyjnić narrację, wprowadza elementy techniki wariacyjnej. Finał wyróżnia się oryginalną budową – całość

oparta jest na formie A–B–A¹, przy czym środkowe ogniwo B stanowi stylizację poloneza i także oparte jest na formie A–B–A. Mimo wykorzystania motywów polskiego tańca i dość efektownego zakończenia, finał cechuje większa doza refleksji i umiaru niż ma to miejsce w przypadku *II Kwartetu*.

Trzy kwartety op. 8 doskonale ukazują szereg procesów zachodzących w muzyce Elsnera, zwłaszcza tych ściśle związanych z poszukiwaniem innowacyjnych rozwiązań formalnych.

Dariusz Marciszyn

‘Mein Söhnchen, in Polen ist nichts zu holen’ – these were the words Józef Elsner’s father would repeat to him in childhood. ‘You will find nothing interesting in Poland,’ he would say more than once, much like many other German Silesians. Yet it was all to no avail: life writes its own scripts, and Elsner’s ‘Polish fate’ proved to be the fulfilment of his artistic journey, securing him a lasting place both in listeners’ memories and in the pages of music-history textbooks...

Józef Elsner (1769–1854) was born in Grodków, in Opole Silesia. From an early age he displayed a talent for performance and composition: he sang and played in a Wrocław choir and monastic ensemble, and later also in the choir of the Wrocław Opera and the theatre orchestra. Gifted with a fine voice, he might well have planned a career as a singer; for a long time, however, he treated music as a secondary pursuit, having set his sights on medicine. The years of medical study ended in failure – for health reasons Elsner was forced to abandon his training, return from his scholarship in Vienna, and rethink his life. He chose music and went to Brno, where he worked as a violinist in the theatre orchestra.

A truly revolutionary change came in 1792, when, after moving to Lviv, Elsner became Kapellmeister of the theatre orchestra. He soon met Wojciech Bogusławski, the theatre’s director from 1795, with whom he established a close artistic partnership. It was there, too, that a decisive

breakthrough occurred: Elsner reconsidered some of the precepts instilled in him at home, as well as his earlier aversion to the Polish language. He began composing operas to Polish librettos and devoted himself to intensive study of Polish folk music, readily weaving its motifs into works from this period.

Another important moment in Elsner’s life was his move to Warsaw, where he took up the post of director of the Opera at the National Theatre. His artistic activity from this time is impressive: he composed operas as well as symphonic, chamber, and solo works. Elsner’s vocal output is particularly substantial. An excellent singer himself, he wrote not only operas but also choral works (mostly sacred) with a wide range of instrumental accompaniments, alongside the songs for voice and piano that were so popular at the time. By then he had no difficulty with Polish: he spoke it fluently and, crucially, set Polish texts to music. His contribution to the organisation of Warsaw’s musical and cultural life is equally striking, as is his pedagogical career. Here, however, we encounter a paradox: today Elsner’s name is invoked less in connection with his own works than as the gifted teacher of one of history’s greatest composers – Fryderyk Chopin. With his famous, concise diagnosis (‘a particular aptitude, a musical genius’), made when the young Chopin was only beginning his compositional career, Elsner confirmed his own stature as both artist and teacher.

Who knows what Chopin truly owed him? To what extent was Chopin's music shaped by direct contact with Elsner's compositions, and to what extent by Elsner's sensibility, his courage in taking on new, demanding themes, his fascination with folk sonorities, and his readiness to transgress boundaries? Elsner's chamber works are particularly worth mentioning; they are not performed often enough and certainly not as often as they should be.

Agnieszka Jeź

Elsner's three string quartets, Op. 8, constitute one of the most compelling documents of the composer's evolving chamber idiom and, at the same time, a significant chapter in the history of Polish music around the turn of the nineteenth century. The works were composed c. 1796, during Elsner's time in Lviv; the present recording, however, documents the revised version published in 1806 and dedicated to Antoni Bundesmann. Each quartet adopts a different formal disposition, suggesting that Elsner approached Op. 8 not as a schematic 'set,' but as an opportunity for conscious experiment – shaping the formal architecture of each work as an autonomous design. Although his language is clearly informed by the Viennese Classical tradition (Mozart above all),

his handling of inherited forms bespeaks a distinctive inventiveness.

Quartet No. 1 in C major comprises two movements. The *Allegro moderato* is a relatively free sonata-allegro whose architectural cornerstone is a lyrical, genial principal theme. The development section unexpectedly gathers dramatic momentum, owing in large part to a shift in narrative stance and a turn to C minor. In the recapitulation and brief coda, the earlier atmosphere of songlike brightness returns. The second movement offers a characteristic example of Classical variation technique. Here Elsner does not seek experiment so much as craft, subjecting a simple theme to a series of textural and articulatory transformations.

Quartet No. 2 in E-flat major is laid out in three movements, though it is worth noting that the first – a brisk sonata-allegro – is prefaced by a short, cantabile introduction (*Adagio*). The ensuing *Allegro* is marked by motoric drive and energetic impetus that persist to the close. In the *Andantino*, gentleness and melancholy prevail, yet the central episode is noticeably more impetuous and dramatic – a strategy frequently encountered in Mozart's masterpieces. The closing *Allegretto* is a stylisation of the *krakowiak*, whose songlike theme governs the work's entire rhetorical trajectory. The quartet concludes with a virtuoso coda in a slightly quicker tempo, allowing the players greater latitude for spontaneity and abandon.

Quartet No. 3 in D minor is the most expansive in its formal and textural resources. The first movement, *Allegro*, dramatic and somewhat sombre in character, abounds in passages of shifting texture that bring the work into closer proximity with a Beethovenian aesthetic. The *Andantino*, when set beside its counterpart in Quartet No. 2, displays a markedly richer motivic and articulatory palette. Moreover, in order to enliven the discourse, the composer introduces elements of variation technique. The finale stands out for its originality of design: it is cast overall in an A–B–A¹

scheme, with the central B section taking the form of a polonaise stylisation and itself articulated as A–B–A. Despite the use of Polish dance motifs and a relatively striking close, the finale conveys more reflection and restraint than the corresponding movement of Quartet No. 2.

Taken together, the three quartets of Op. 8 illuminate a range of processes at work in Elsner's music, above all those bound up with his search for innovative formal solutions.

Dariusz Marciszyn

ELSNER ENSEMBLE

Zespół tworzą | Members:

Andrzej KRAWIEC skrzypce | violin, **Beata WOŁCZYK** skrzypce | violin
Dariusz WOŁCZYK altówka | viola, **Mirostaw MAKOWSKI** wiolonczela | cello

Elsner Ensemble powstał w 2009 roku. Zespół wielokrotnie koncertował w Polsce, Brazylii i Czechach. Szczególne miejsce w jego repertuarze zajmuje muzyka polska. Muzycy chętnie sięgają także po utwory skomponowane na inne obsady niż kwartet smyczkowy.

Founded in 2009, Elsner Ensemble has appeared frequently in Poland, Brazil, and the Czech Republic. Polish music occupies a prominent place in the group's repertoire. The musicians also relish engaging with works conceived for instrumental forces other than the conventional string quartet.

Andrzej KRAWIEC. Absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie skrzypiec prof. Zenona Brzewskiego i prof. Mirosława Ławrynowicza.

Współpracował z wieloma orkiestrami w Europie, m.in. z Orquesta Sinfónica Ciudad de Oviedo (Hiszpania), Orquestra do Norte (Portugalia)

i Interworld Production Orchestra (Niemcy). Od 2003 roku jest koncertmistrzem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Opolskiej im. Józefa Elsnera.

Prowadzi również ożywioną działalność koncertową jako solista. Występował w kraju i za granicą, m.in. w Nowym Jorku i Londynie. Jest stałym gościem festiwalu Musique à Varengeville-sur-Mer we Francji.

Jako kameralista jest związany głównie z Orkiestrą Kameralną Filharmonii Opolskiej, z którą koncertował w Europie i Ameryce Południowej, a także z kwartetem smyczkowym (São Paulo, Brazylia) i kwintetem fortepianowym (Niemcy, Austria, Rumunia oraz EXPO 2010 w Szanghaju, w Chinach).

Z Orkiestrą Kameralną Filharmonii Opolskiej, pod batutą Bogusława Dawidowa, nagrał dla DUX płytę *Cztery pory roku* Antonia Vivaldiego.

Andrzej KRAWIEC is a graduate of the Chopin University of Music in Warsaw, where he studied violin with Professor Zenon Brzewski and Professor Mirosław Ławrynowicz.

He has collaborated with several orchestras in Europe, including Orquesta Sinfónica Ciudad de Oviedo (Spain), Orquestra do Norte (Portugal), and Interworld Production Orchestra (Germany). Since 2003, he has been concertmaster of the Symphony Orchestra of the Józef Elsner Opole Philharmonic.

He also maintains an active concert career as a soloist. He has performed in Poland and abroad, including in New York and London, and is a regular guest at the Musique à Varengeville-sur-Mer festival in France.

As a chamber musician, he is associated primarily with the Opole Philharmonic Chamber Orchestra, with which he has performed in Europe and South America, as well as with a string quartet (São Paulo, Brazil) and a piano quintet (Germany, Austria, Romania, and at EXPO 2010 in Shanghai, China).

With the Opole Philharmonic Chamber Orchestra, under the baton of Bogusław Dawidow, he recorded Antonio Vivaldi's *The Four Seasons* for DUX.

Beata WOŁCZYK ukończyła studia w zakresie gry na skrzypcach w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie Wiktora Kuzniecowa. Technikę gry skrzypcowej doskonała pod kierunkiem prof. Magdaleny Rezler.

Zaproszona przez Paula Kantschiedera do współpracy z Orkiestrą Filharmonii Mazurskiej,

koncertowała w Austrii i Niemczech oraz nagrała kilka płyt CD. Współpracowała z Wielką Operą Polską pod kierownictwem Marka Tracza, co zaowocowało wieloma tournées po Europie (m.in. Belgia, Dania, Francja, Hiszpania, Norwegia, Niemcy i Portugalia). Wraz z Polish Ensemble odbyła trasę koncertową po Niemczech i Australii. W Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu pracowała jako koncertmistrz, jednocześnie współpracując z Narodowym Forum Muzyki, Filharmonią Świętokrzyską, Opolską, Jeleniogorską i Kaliską.

Obecnie jest związana z wrocławskim Teatrem Muzycznym Capitol, gdzie pełni funkcję koncertmistrza. Jako dyrygentka tego teatru poprowadziła spektakle: *Nine*, *Trzej muszkieterowie*, *Bla-szany bębenek* i *Frankenstein*.

Współpracuje z zespołem Party Symphonie Orchestra, koncertującym w Niemczech.

Jako aktywna kameralistka jest założycielką Kwartetu Smyczkowego Millenium, w którego dorobku znajduje się płyta z muzyką George'a Gershwina, oraz Kwartetu Smyczkowego Capitol, z którym wielokrotnie występowała podczas Przeglądu Piosenki Aktorskiej, biorąc udział w koncertach galowych i finałowych u boku wielu artystów scen polskiej i zagranicznej. Współpracuje także z kwartetem Elsner Ensemble. Jest również współzałożycielką zespołu Baśniowe Skrzypotrąby, z którym wraz z Emose Katarzyną Uhunwangho nagrała dwie płyty. Na 40. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej otrzymała Tukana – nagrodę

publiczności – za projekt *Szlama i Baśniowe Skrzypotrąby*.

Wspiera inicjatywy lokalne na rzecz integracji społecznej osób z niepełnosprawnościami.

Beata WOŁCZYK completed her violin studies at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław, where she studied with Wiktor Kuzniecowa. She further refined her violin technique under the guidance of Professor Magdalena Rezler.

Invited by Paul Kantschieder to collaborate with the Masurian Philharmonic Orchestra, she performed in Austria and Germany, and made a number of CD recordings. She also worked with Wielka Opera Polska under the direction of Marek Tracz, which led to numerous tours across Europe – including Belgium, Denmark, France, Spain, Norway, Germany, and Portugal. With the Polish Ensemble, she toured Germany and Australia. At the Sudeten Philharmonic in Wałbrzych, she served as leader of the orchestra, while also collaborating with the National Forum of Music, as well as the Świętokrzyska, Opole, Jelenia Góra, and Kalisz Philharmonics.

She is currently associated with the Capitol Musical Theatre in Wrocław, where she serves as leader of the orchestra. As a conductor at the theatre, she has led productions of *Nine*, *The Three Musketeers*, *The Tin Drum*, and *Frankenstein*.

She also collaborates with the Party Symphony Orchestra, appearing with the ensemble in Germany.

An active chamber musician, she is the founder of the Millenium String Quartet, whose discography includes an album devoted to the music of George Gershwin, and of the Capitol String Quartet, with which she has appeared on numerous occasions at the Stage Songs Review, taking part in gala and final concerts alongside many leading Polish and international performers. She also collaborates with the Elsner Ensemble. In addition, she is co-founder of the ensemble *Baśniowe Skrzypotrqby*, with which she and Emose Katarzyna Uhunmwangho have recorded two albums. At the 40th Stage Songs Review, she received the Tukan – the audience award – for the project *Szlama i Baśniowe Skrzypotrqby*.

She supports local initiatives aimed at the social inclusion of people with disabilities.

Dariusz WOŁCZYK ukończył Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie altówki prof. Konstantego Poźniaka.

Był koncertmistrzem Wrocławskiej Orkiestry Kameralnej Leopoldinum i przez dwadzieścia lat pełnił również tę funkcję w Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu.

Prowadził także grupę altówek w Operze Wrocławskiej i Orkiestrze Filharmonii Mazurskiej. Od wielu lat regularnie współpracuje z Teatrem Capitol we Wrocławiu oraz z Orkiestrą Kameralną Wratislavia. Jako członek tych zespołów wielokrotnie odbywał światowe trasy koncertowe, grając w Argentynie, Brazylii, Chinach, Stanach Zjednoczonych (w tym na Alasce), Urugwaju oraz niemal w całej Europie.

Dariusz Wołczyk oprócz muzyki symfonicznej zajmuje się również muzyką kameralną, dając recitale i koncerty kameralne w Polsce i poza jej granicami. Współpracuje z Kwartetem Capitol, Karol Lipiński Ensemble i Elsner Ensemble.

W swoim dorobku artysta posiada wiele nagrań muzyki kameralnej i symfonicznej, obejmujących muzykę klasyczną, współczesną i polską.

Od 2009 roku pełni funkcję prowadzącego grupę altówek w Filharmonii Opolskiej im. Józefa Elsnera.

Dariusz WOŁCZYK graduated from the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław, where he studied viola with Prof. Konstanty Poźniak.

He was concertmaster of the Wrocław Chamber Orchestra Leopoldinum and held the same position for twenty years at the Sudeten Philharmonic in Wałbrzych.

He also led the viola section at the Wrocław Opera and the Masurian Philharmonic Orchestra. For many years, he has worked regularly with the Capitol Theatre in Wrocław and the Wratislavia Chamber Orchestra. As a member of these ensembles, he has toured extensively abroad, performing in Argentina, Brazil, China, the United States, including Alaska, Uruguay, and across much of Europe.

In addition to symphonic music, Dariusz Wołczyk is also active in chamber music, giving recitals and chamber concerts in Poland and abroad. He collaborates with the Capitol Quartet, Karol Lipiński Ensemble, and Elsner Ensemble.

His artistic output includes numerous chamber and symphonic recordings covering classical, contemporary, and Polish music.

Since 2009, he has served as principal of the viola section of the Józef Elsner Opole Philharmonic.

Mirosław MAKOWSKI ukończył Akademię Muzyczną im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie wiolonczeli prof. Pawła Głombika. Edukację kontynuował w Scuola Superiore Internazionale di Musica da Camera del Trio di Trieste oraz Hochschule für Musik und darstellende Kunst in Wien.

Był uczestnikiem kursów mistrzowskich w Alkmaar, Bazylei, Jerozolimie, Łańcucie, Paryżu i Semmeringu, które prowadzili: Isaac Stern, Jaime Laredo, Yo-Yo Ma, William Pleeth, Tsuyoshi Tsutsumi, Hans Erik Deckert, Yefim Bronfman, Emanuel Ax, Pamela Frank, Kurt Levin oraz LaSalle Quartet.

Jest laureatem konkursów w Katowicach (1976–1979), w Chorzowie (1976, 1979) oraz w Gdańsku (1981).

W latach 1987–2001 był wykładowcą Akademii Muzycznej w Katowicach. Jako kameralista był członkiem Kwartetu Śląskiego (1983–1985) i Lutosławski Trio (1990–2001). Ponadto pracował jako koncertmistrz Polskiej Filharmonii Kameralnej w Sopocie (1988–1990) oraz Orquestra do Norte w Portugalii (2001–2005); był także członkiem katowickiej Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia (1992–1996).

Dokonał wielu prawykonań utworów kompozytorów współczesnych, m.in. Rafała Augustyna, Zbigniewa Bargielskiego, Wiesława Cieniasty, Grażyny Krzanowskiej oraz Jana Wincentego Hawla.

Nagrywał dla takich firm i mediów, jak: Muza, Polskie Radio, SFB, ORF, 3Sat, Radio Greckie, Telewizja Polska oraz Telewizja Izraelska.

Koncertował jako solista i kameralista w kraju i za granicą, m.in. na festiwalach Warszawska Jesień i Poznańska Wiosna, a także w Kołobrzegu, Baranowie Sandomierskim i Katowicach oraz w Austrii, Brazylii, Czechach, Grecji, Holandii,

Izraelu, krajach byłej Jugosławii, Niemczech, Portugalii, Szwajcarii i we Włoszech.

Występował jako solista z Filharmonią Białostocką, Opolską, Zabrzeńską, Rybnicką, Śląską Orkiestrą Kameralną, Mikołowską Orkiestrą Symfoniczną, Camerata Impuls oraz Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Katowicach.

Od 2005 roku jest koncertmistrzem grupy wionczel Orkiestry Filharmonii Opolskiej.

Mirostaw MAKOWSKI graduated from the the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice, where he studied cello with Prof. Paweł Głombik. He continued his education at the Scuola Superiore Internazionale di Musica da Camera del Trio di Trieste and the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Vienna.

He attended masterclasses in Alkmaar, Basel, Jerusalem, Łańcut, Paris, and Semmering, led by Isaac Stern, Jaime Laredo, Yo-Yo Ma, William Pleeth, Tsuyoshi Tsutsumi, Hans Erik Deckert, Yefim Bronfman, Emanuel Ax, Pamela Frank, Kurt Levin, and the LaSalle Quartet.

He won prizes at competitions in Katowice (1976–1979), Chorzów (1976, 1979), and Gdańsk (1981).

From 1987 to 2001, he taught at the Academy of Music in Katowice. As a chamber musician, he was a member of the Silesian Quartet (1983–1985)

and Lutostawski Trio (1990–2001). He also worked as principal cellist of the Polish Chamber Philharmonic in Sopot (1988–1990) and Orquestra do Norte in Portugal (2001–2005); he was also a member of the Polish Radio Great Symphony Orchestra in Katowice (1992–1996).

He gave numerous premiere performances of works by contemporary composers, including Rafał Augustyn, Zbigniew Bargielski, Wiesław Cieniata, Grażyna Krzanowska, and Jan Wincenty Hawel.

He has recorded for Muza, Polish Radio, SFB, ORF, 3Sat, Greek Radio, Polish Television, and Israeli Television.

He has performed as a soloist and chamber musician in Poland and abroad, including at the Warsaw Autumn and Poznań Spring festivals, as well as in Kołobrzeg, Baranów Sandomierski, and Katowice, and in Austria, Brazil, the Czech Republic, Germany, Greece, Israel, Italy, the Netherlands, Portugal, Switzerland, and the countries of the former Yugoslavia.

As a soloist, he has performed with the Białystok, Opole, Zabrze, and Rybnik philharmonics, the Silesian Chamber Orchestra, the Mikołów Symphony Orchestra, Camerata Impuls, and the Symphony Orchestra of the Academy of Music in Katowice.

Since 2005, he has served as principal cellist of the Opole Philharmonic Orchestra.

JÓZEF ELSNER (1769–1854)

KWARTETY SMYCZKOWE OP. 8 NR 1–3

STRING QUARTETS, OP. 8 NOS. 1–3

Kwartet smyczkowy C-dur, op. 8 nr 1

String Quartet in C major, Op. 8 No. 1

- 1 Allegro moderato / 7:51
- 2 Tema con variazioni. Andantino / 9:09

Kwartet smyczkowy Es-dur, op. 8 nr 2

String Quartet in E-flat major, Op. 8 No. 2

- 3 Adagio – Allegro / 6:57
- 4 Andantino / 4:37
- 5 Rondo. Allegretto / 4:00

Kwartet smyczkowy d-moll, op. 8 nr 3

String Quartet in D minor, Op. 8 No. 3

- 6 Allegro / 7:05
- 7 Andantino / 4:09
- 8 Rondo. Allegro / 6:09

Całkowity czas | Total time: 50:03

ELSNER ENSEMBLE

Andrzej KRAWIEC skrzypce | violin

Beata WOŁCZYK skrzypce | violin

Dariusz WOŁCZYK altówka | viola

Mirosław MAKOWSKI wiolonczela | cello

